

FÉLELEMBŐL BARÁTSÁG

„A kisebbik lányom, Fina nagyon félt a macskáktól, ezért a férjemmel úgy döntöttünk, hogy befogadunk két kiscicát. Azt akartuk, hogy kislányunk megtanulja, miként kell együtt élni egy háziállattal, és gondoskodni róla úgy, mintha családtag lenne” – mesélte díjnyertes fényképéről a fotózással hobbiként foglalkozó indonéz édesanya, Arief Siswandhono a Sony World Photography Awards szervezőinek.

- ◆ A Jáva keleti részén, Banyuwangi kikötővárosában élő család számítása szerencsére bevált: „Az első pár nap azért nehéz volt, de utána győzött a kíváncsiság, és hónapokkal később elválaszthatatlan barátok lettek Fina és a macskák. Leonnal fényképeztem le végül hét hónappal később, mert meg akartam mutatni, hogy a félelemből mekkora barátság születhet, néha csak egy bátor lépés kell hozzá a szülők részéről.” Bár Arief fényképén nem látszik macskájuk, Leon farka, de könnyen lehet, hogy nem is nagyon van neki. Indonéziában, de több más délkelet-ázsiai országban is a legtöbb cica csonka farkincával kóborol. Oksana és Max, a világjáró fiatal kanadai házaspár is rácsodálkozott erre a furcsa jelenségre az ország fővárosában, Jakartában. Mint arról blogjukon (drinkteatravel.com) beszámoltak, több helyi is azt mondta, hogy a házi-asszonyok vágják le a macskák farkát, amikor azok kéretlenül betévednek a konyhába, így örökre megtanulják, hogy nem érdemes a finom illatok után kajtatni. Egy „mélyebb kutatás” után azonban Oksana és Max kiderítette, hogy valamiért a csonkafarkú macskák nagy része már így születik, a többi pedig robogós és kerékpáros balesetekben veszíti el végtagját, így nem az indonéz anyukák konyhakéseinek áldozatai – bár a szituáció kétségkívül életszagú. ◆

Kép - Profimedia - Red Dot

